

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618202430
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5618202430.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú F. B., nar. XX.X.XXXX, prihlásená k trvalému pobytu Y. XXX, okres Z. H., v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, so sídlom M. M. Hodžu 1784/30, Liptovský Mikuláš, IČO: 30 794 536, dieťa rodičov: Mgr. J. B., rod. R., nar. X.X.XXXX, prihlásená k trvalému pobytu Y. XXX, okres Z. H., právne zastúpená: JUDr. Ľuboš Racko, PhD., advokát so sídlom Štúrova 19, Liptovský Mikuláš, IČO: 37 980 548 a MVDr. E. B., nar. X.X.XXXX, prihlásený k trvalému pobytu O. F. XXXX/XX, J., Y., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Budziková & JUDr. Dachová, s.r.o., so sídlom nám. sv. Egídia 41/95, 058 01 Poprad, IČO: 47 257 113, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 9P/140/2018-164 zo dňa 25. marca 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Poprad č.k. 15P/252/2013-39 zo dňa 21.3.2014 v časti o výživnom na maloletú F. B., nar. XX.X.XXXX tak, že otec je povinný prispievať na jej výživu výživným vo výške 350 Eur mesačne, počnúc od 3.9.2018; z toho bežné výživné vo výške 300 Eur mesačne, ktoré je povinný platiť k rukám matky maloletej, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred a výživné na tvorbu úspor vo výške 100 Eur mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred na osobitný účet maloletej. Zameškané bežné výživné za obdobie od 3.9.2018 do 31.3.2019 vo výške 693,33 Eur povolil otcovi splácať mesačnými splátkami 60 Eur spolu s bežným výživným a zameškané výživné na tvorbu úspor od 3.9.2018 do 31.3.2019 vo výške 346,66 Eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 30 Eur. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Na strana maloletej F. mal za to, že došlo k zmene pomerom od posledného rozhodnutia, nakoľko uplynulo obdobie 5 rokov, vzrástli jej životné náklady, keď v čase posledného rozhodnutia bola predškolačka a v súčasnosti je žiačkou II. stupňa základnej školy (X. ročník). Do školy dochádza autobusom, navštevuje základnú umeleckú školu, odbor výtvarný a tanečný v Z. P.. Bude potrebovať vyrovnanie chrupu, kde zubný lekár predbežne ustálil výšku nákladov 800 až 1.000 Eur za tri roky. Konštatoval, že otec má celkom 4 deti, pričom najstaršia dcéra R. už ukončila vysokoškolské štúdium, na ktoré otec dobrovoľne prispieval nad rámec súdom určeného výživného 200 - 300 Eur. Teda od posledného rozhodnutia mu ubudla jedna vyživovacia povinnosť a takto má možnosť plniť vyživovaciu povinnosť k ostatným deťom vyšším výživným. Matka má celkom tri vyživovacie povinnosti, pričom od posledného rozhodovania jej pribudla jedna vyživovacia povinnosť. Uvedené považuje za podstatnú zmenu pomerov. Pri určovaní výživného prihliadol na to, že otec sa o dieťa zaujíma, s maloletou sa stretáva obvykle jeden víkend v mesiaci, v tom čase sa snaží tráviť čas s maloletou plnohodnotne a aktívne. Životná úroveň detí je závislá od životnej úrovne rodiča a deti majú práva sa na nej podieľať.

Zvýšil výživné na maloletú na 350 Eur s tým, že bežné výživné sa zvýšilo z 200 Eur na 300 Eur, t.j. o 100 Eur mesačne a výživné na tvorbu úspor sa zvýšilo z 50 Eur na 100 Eur, teda o 50 Eur mesačne. Zvýšené bežné výživné o 100 Eur dokáže pokryť bežné potreby dieťaťa spotrebného charakteru, čo predstavuje 9,8 Eur na deň. Na zabezpečenie nepredvídaných výdavkov, prípadne zvýšených potrieb dieťaťa v budúcnosti, najmä pokiaľ by sa situácia otca zhoršila, súd považoval za primerané prispievať vyššou sumou aj na tvorbu úspor. O trovách konania rozhodol v zmysle § 57 a § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP).

3. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie otec. Má za to, že postupom všeobecného súdu došlo k zásahu do jeho základných práv a slobôd, ktoré sú garantované čl. 10 ods. 2 a čl. 11 ods. 1, čl. 32 ods. 4 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len Listina). Všeobecný súd v rámci svojej úvahy vydal rozhodnutie, ktoré celkom zrejme prekračuje zmysel a účel zákonných ustanovení o výživnom. Tým súd zasiahol do jeho majetkovej sféry a jeho práva na súkromný život. Pokiaľ súd prvej inštancie poukazyval na právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, z obsahu odôvodnenia rozhodnutia je možné bez ďalších pochybností zistiť, kde je hranica medzi zásadou podielu dieťaťa na životnej úrovni rodičov a zásady odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. Poukazuje na to, že právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, ktoré je základným kritériom pre stanovenie výšky výživného, sa v praxi môže dostať a v tomto prípade sa aj dostalo do vzájomného stretu s rodičovskou výchovnou povinnosťou. Nemusí byť vždy v najlepšom záujme dieťaťa, aby dieťa s bezhraničnou samozrejmou ťažilo z vysokej životnej úrovne svojich rodičov, dosahované ich vlastnou

snahou a osobným pričinením. Navyiac, otec má pravidelný príjem, ktorý nepresahuje priemernú výšku príjmu 1.000 až 1.500 Eur mesačne, s ktorou disponuje približne posledné tri roky a má štyri vyživovacie povinnosti (keď najstaršia dcéra, ktorá v tomto roku urobila záverečnú skúšku, konkrétne X.X.XXXX, pričom štátnice budú až v auguste XXXX, takže vyživovacia povinnosť aj voči nej trvá). Zmenou rozsudku vznikla situácia, kedy má určenú vyživovaciu povinnosť vo výške 1000 Eur. Svoj majetok získal dlhoročnou prácou a podstatnú časť majetku vlastnil ešte pred uzavretím manželstva s matkou maloletej F.. Nebolo preukázané, že by neumožňoval užívanie jeho majetku oboma dcérami a preukázal, že nad rámec bežného výživného prispieva na výživu a výchovu maloletých detí kúpou osobných vecí pre deti, hračiek, oblečenia. Bolo preukázané, že otec má s deťmi dobrý vzťah a venuje sa im a matka svojim negatívnym postojom opakovane znemožňuje pravidelné stretávanie sa s oboma maloletými dcérami. Osobná starostlivosť o maloleté deti je v prevažujúcej miere na strane matky, ale táto plánuje znemožňuje otcovi možnosť, aby realizoval svoje rodičovské práva. Pri úvahe o výške vyživovacej povinnosti prihliadol súd aj na majetkové pomery na strane matky, ktorá po rozvode manželstva získala v rámci vyporiadania BSM byt, ktorý následne predala za 83.000 Eur. Pri kúpe rodinného domu s novým partnerom jej podiel predstavoval 2/3 a podiel partnera v rozsahu 1/3 a hoci žiadal, aby zdokladovala, kde použila zvyšné peňažné prostriedky z predaja bytu cca 15.000 Eur, len súdu oznámila, že ich použila na kúrenie. O tom možno pochybovať, nakoľko pri uplatňovaní výdavkov uviedla sumu 133 Eur za plyn, čo nezodpovedá skutočnosti, že by vykurovanie malo byť predmetom rekonštrukcie, hlavne, ak takúto istú výšku výdavkov matka uviedla aj v konaní o zvýšenie výživného na maloletú Z. v inom konaní. Matka súdu výdavky riadne nepreukázala a súd vychádzal iba z tvrdení. Matka prezentovala osobné výdavky na maloletú dcéru F. vo výške 274 Eur a keď by sme k tomu pripočítali ešte nepredvídané výdavky spojené s ošatením a školou, možno konštatovať, že všetky tieto výdavky hradí výlučne otec plnením zákonnej vyživovacej povinnosti. Je názoru, že súd nesprávne vyhodnotil zmenu pomerov na strane matky, keď táto má so svojim partnerom ďalšie dieťa a z toho dôvodu jej vznikla ďalšia vyživovacia povinnosť. Uvedenú skutočnosť nemožno vyhodnotiť na ťarchu otca maloletej F., navyše, keď matka aj jej partner boli v čase rozhodovania súdu nezamestnaní, prípadne boli účelovo obaja na striedačku na materskej z dôvodu, aby čo najviac vyťažili zo štátnej podpory. Matka od podania návrhu na zvýšenie výživného predala svoje osobné motorové vozidlo zn. Audi A3 za sumu 7.500 Eur, z ktorého príjem súdu nepriznala a rovnako nepriznala sumu vo výške 601,61 Eur, ktoré jej splatil ako zameškané výživné na maloletú Z.. Má za to, že zvýšením vyživovacej povinnosti prispieva pomerne slušnou sumou do spoločnej domácnosti v novej rodine svojej bývalej manželky. Pokiaľ ide o zvýšenie bežného výživného o 100 Eur má za to, že pri poslednom rozhodovaní o výživnom, táto bola určená na základe rodičovskej dohody a súd osobitne v tomto prípade neposudzoval všetky okolnosti podstatné pre určenie primeranej výšky výživného. V tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoP/25/2016. Výživné stanovené v pôvodnom rozhodnutí možno považovať s ohľadom na aktuálne finančné možnosti za nadštandardné. Pri takto stanovenom výživnom jeho celková vyživovacia povinnosť na všetky štyri deti by mala predstavovať 1.090 Eur. Takto stanovené výživné spôsobuje aj na nerovnosť pri úprave a

úhrade vyživovacej povinnosti voči starším deťom. Preto je potrebné nájsť správnu mieru jeho účasti na výžive všetkých jeho detí a to tak, aby aj jemu zostala dôstojná výška príjmu, aby vedel zabezpečiť svoje potreby. Pokiaľ bolo prihladené na príjem 197.000 Eur za predaj nehnuteľností, poukázal na to, že časť kúpnej ceny použil na úhradu svojho záväzku voči veriteľovi (čo preukázal), časť bude použitá na úhradu záväzkov voči bratovi a iba časť ceny zostane v jeho dispozícii. Tieto má záujem investovať, aby ich mohol zanechať pre potreby a záujmy maloletých detí a to v čase, kedy budú tieto potrebovať na školy alebo pre ďalší život a budú plnoleté. Nemá problém investovať do svojich detí, avšak nechce, aby tieto peniaze sa dostali do dispozície bývalej manželky, ktorá nepozná hodnotu peňazí. Matka negatívne vplyva na výchovu maloletých detí, napríklad aj tým, že zneužila mobilný telefón maloletej F. na poslanie SMS správy otcovi v znení, ktoré tvorí prílohu odvolania. Nesúhlasí so spätným priznaním zvýšeného výživného, a to ku dňu podania návrhu. Matka nepreukázala, že by v dôsledku neuhradenia výživného vo väčšom rozsahu mala evidované nejaké záväzky. Pokiaľ tvrdila, že finančné prostriedky jej požičiavajú rodičia, otázkou je odkiaľ by mali tieto peniaze, ak obaja sú v starobnom dôchodku. V tomto smere poukazuje na to, že výživné má spotrebný charakter. Pri určovaní výšky výživného nejde o to, koľko financií bude mať maloletá na účet, resp. k dispozícii jeho rodič, ktorý sa o neho stará, ale o to, aký život bude umožnené viesť vďaka životnej úrovni otca do budúcnosti. Prvostupňový súd nerešpektoval zmysel a účel zákonných ustanovení o výživnom a zároveň nerešpektoval právo otca na jeho rodinný a súkromný život. Síce slovenská právna úprava výživného nepozná tzv. objektivizáciu výživného, ani inštitút minimálneho či maximálneho výživného, ale súd pri rozhodovaní nerešpektoval obvyklé rozhodnutia súdov v rovnakých veciach, keď podľa uznesenia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10CoP/15/2016 „Podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné, ktoré hradí povinný rodič na všetky deti, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť, by malo predstavovať 20 - 30% jeho čistého príjmu, samozrejme s prihliadnutím na individuálne okolnosti každého konkrétneho prípadu. Preto je potrebné pri vyhodnocovaní dokazovania výslovne uviesť koľko vyživovacích povinností má otec (rovnako i matka)“. Podľa jeho názoru súd mu stanovil výživné v enormne vysokej sume, pričom pri výklade zákonných ustanovení o výživnom postupoval spôsobom, ktorý sa prieči zmyslu a účelu týchto ustanovení. Výšku výživného určil mechanicky, kedy za jediné kritérium pre určenie výšky poňal zhodnosť so životnou úrovňou rodičov, bez toho, aby sa zaoberal tým, aká je súčasná životná úroveň maloletej a čo je skutočne v jej najlepšom záujme. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie alebo z dôvodu, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie, navrhuje, rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol napadnutý rozsudok ako správny potvrdiť, je v záujme dieťaťa. Od poslednej úpravy výživného uplynula doba 5 rokov, maloletá v súčasnosti navštevuje 2. stupeň základnej školy, má vyhranené záujmy, ktoré je potrebné podporovať s ohľadom na rozvoj osobnosti dieťaťa. Je potrebné riešiť i jej zdravotné problémy. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

5. Matka k odvolaniu otca uviedla, že s napadnutým rozsudkom sa v celom rozsahu stotožňuje. Považuje ho za vecne správny a vydaný v súlade so zákonom aj súdnou praxou. O zvýšenie výživného na maloletú žiadala z dôvodu zmeny pomerov na strane maloletej a tiež na jej strane. Od posledného rozhodnutia ubehlo viac ako 5 rokov a potreby maloletej sa zmenili výrazným spôsobom. Rovnako sa zmenili pomery na jej strane výrazným spôsobom, a to narodením tretej dcéry, teda vznikom ďalšej vyživovacej povinnosti, nástupom na rodičovskú dovolenku a stratou zamestnania. Zvýšenie výživného zohľadňuje súčasné potreby dcéry. Otec maloletej je majetný človek, žije luxusným životným štýlom, má nadštandardné príjmy pochádzajúce z veterinárnej praxe a prenájmu nehnuteľností. Vlastní majetok v hodnote niekoľko stovák tisíc Eur. Otec uvádzal svoj mesačný príjem v rozmedzí 1.000 - 1.500 Eur, čo sa nezhoduje s jeho životným štýlom. Sám sa vyjadril, že najstaršej dcére prispieva na výživné aj mimo stanoveného výživného cca 200 - 300 Eur, čo z ním deklarovaneho príjmu by nebol schopný zabezpečiť všetky svoje životné potreby a náklady na prevádzkovanie svojich nehnuteľností, ktoré vlastní. Otec vo svojom odvolaní nehovorí pravdu, zavádza súd a zámerne upriamuje celú pozornosť na matku, aby odpútal pozornosť od svojich vysokých príjmov a majetkových pomerov. Vo svojom odvolaní vyjadruje, že nemusí byť vždy v najlepšom záujme dieťaťa, aby s bezhraničnou samozrejmosťou ťažilo z vysokej úrovne svojho rodiča, čiže sám priznáva svoju vysokú životnú úroveň. V súčasnosti maloletej kupuje oblečenie výhradne z čínskych obchodov, nemôže dcéru kúpiť na zimu dvojce čizmy, či otepľovačiek na výmenu, keď sa jej napríklad doobeda jedny premočia a poobede už nemôže ísť von, pretože nemá na výmenu. Nemôže jej kúpiť oblečenie, či obuv zo značkových obchodov, po ktorých už maloletá v takomto veku túži. Nemôže si dovoliť žiadne mimoškolské voľnočasové aktivity, ako napríklad

plávanie na krytom bazéne v J., ktorý majú od svojho bydliska 15 minút a kde by maloletá veľmi chcela niekedy cez víkend ísť plávať. Tento školský rok má taktiež vycestovať v júni spolu so svojou triedou na školský výlet do Chorvátska, ktorého cena je 250 Eur. Ďalším výdavkom je zubný strojček. Má záujem, aby maloletá trávila zmysluplne svoj voľný čas, teda v lete letné aktivity, ktoré má veľmi rada, aby mohla v lete aspoň raz navštíviť Tatralandiu, ktorú má tiež neďaleko bydliska a aby sa naučila dobre plávať. V zime by sa maloletá F. chcela lyžovať tak, ako chodia jej spolužiačky. Otec v priebehu roka nijakým spôsobom neprispieva nad rámec výživného, ak nerátame umelohmotné koníky, o ktoré už maloletá F. vo svojom veku nemá záujem. Maloletá sa na vysokej profesionálnej úrovni venuje tancu, kde v rámci tohto tanečného súboru v súčasnosti takmer každý víkend cestujú na vystúpenia a súťaže. Otec sa o túto aktivitu nezaujíma, nepodporuje ju, za celé obdobie sa nebol ani na jednom vystúpení, či tréningu pozrieť. Otec sa o deti počas manželstva ani po rozvoде nezaujímal, jeho záujem začal, až keď matka detí požiadala o zvýšenie výživného. Žiada, aby zvýšenie výživného bolo zohľadnené v každom mesačnom bežnom výživnom, aby mohla v priebehu celého roka uspokojiť dcérine potreby, ktoré v daný okamih má. Každý rodič má prispievať na výživu svojich detí podľa svojich možností a schopností, preto aj otec vzhľadom na to, že sa maloletým deťom venuje veľmi málo, mal by byť svojim deťom aspoň finančne nápomocný. Pokiaľ otec argumentuje, že nezapríčinil zmenu pomerov na strane matky tým, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, predsa základné ľudské práva dávajú právo mať dieťa a rodinu. Pokiaľ bolo stanovené výživné spätne, na tomto trvá, nakoľko táto zmena nastala už dávno predtým, ako rozhodol súd prvej inštancie, teda minimálne od podania návrhu. Taktiež navrhovala, aby zameškané výživné bolo nariadené vyplatiť jednorázovo, nakoľko otec má na to finančné prostriedky. Napriek tomu, že otec tvrdil, že má vysoký finančný záväzok, dovolil si kúpiť dve drahé autá zn. Audi. Jeho tvrdenie, že má pôžičku od svojho brata, je fiktívne, pretože budovu staval počas manželstva s navrhovateľkou a brata vyplácal na ruku hneď po každej práci. Otec taktiež zavádza ohľadne vyživovacej povinnosti k ostatným deťom, napríklad, keď tvrdil k najstaršej dcére, že dňa X.X.XXXX urobila poslednú štátnicu a ukončila štúdium na vysokej škole. Naproti tomu vo svojom vyjadrení zo dňa 26.2.2019 uvádza, že bude prispievať na výživu dcéry, kým staršia dcéra neukončí štúdium na vysokej škole štátnicami, čo by mala absolvovať o 4 mesiace, teda v júni. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil situáciu, keď dospel k záveru, že otec je majetný človek, ktorý vlastní majetok značnej hodnoty a nič mu nebráni, vzhľadom k jeho príjmom a majetku, aby prispieval na maloletú F. sumou, akú rozsudkom určil prvostupňový súd. Matka, ako jeho bývalá manželka, ktorá s ním žila 10 rokov, je presvedčená, že jeho súčasný mesačný príjem je viac ako 20.000 Eur. Preto sa stotožňuje v celom rozsahu s výrokom rozsudku a navrhuje ho ako vecne správny potvrdiť.

6. Otec v replike k vyjadreniu matky uviedol, že akceptuje, že došlo k uplynutiu dlhšieho obdobia a že záujmy jeho dcéry sa zmenili, avšak opakovane poukazuje nato, že súd mu určil vyživovaciu povinnosť vo výške, ktorá podstatne prevyšuje matkou preukázané skutočné výdavky na maloletú, pričom výška bola určená na základe rodičovskej dohody. Aj pri akceptovaní, že podiel matky na výživnom je realizovaný hlavne osobnou starostlivosťou, v podstate všetky výdavky spojené s výživou a výchovou hradí otec. Určenie vyživovacej povinnosti vo výške 350 Eur nadmieru prevyšuje odôvodnené potreby dieťaťa. Otázkou je, do akej výšky môže ešte narásť vyživovacia povinnosť otca vo vzťahu k maloletej dcére s narastajúcim vekom, ak už teraz je výška určeného výživného spolu s výživným na ďalšiu maloletú dcéru Z. vo výške 550 Eur, keď aktuálna výška čistej minimálnej mzdy je 438 Eur. Pokiaľ došlo k zmene pomerov na strane matky, nástup na rodičovskú dovolenku a starostlivosť o maloletú dcéru je pochopiteľným dôvodom, no takáto zmena by nemala byť vyhodnotená na ťarchu otca. Dočasné zníženie zárobkových možností by mal vyrovnať aktuálny partner matky. Zároveň je potrebné poukázať na spôsob života a hospodárenia v novej domácnosti matky, kde sú tri maloleté deti, sa podľa tvrdenia matky za odstupné (pri skončení zamestnania jej partnera), ktoré zabezpečovalo pravidelný príjem, zakúpi nové auto. Matka, ktorá je zárobkovo neaktívna, odpredá svoje motorové vozidlo (podľa vedomostí otca cca 7.500 Eur), sa minie na spoločnú domácnosť. Matka do svojho stanoviska zapracovala veľmi veľa ňou tvrdných, ale subjektívne prezentovaných skutočností, ktoré v konaní nepreukázala. Pokiaľ poukazovala, že je majetný, tak rodičovský dom, ktorý vlastní spolu so svojím bratom na polovicu, získal v súvislosti s vyporiadaním dedičstva po svojom otcovi v roku 1996, v ktorom reálne v súčasnosti býva jeho matka a táto tam má zriadené právo doživotného bývania. Podstatnú časť svojho majetku otec nadobudol pred uzavretím manželstva s matkou maloletých detí. Ostáva otázkou, čo je podľa matky tvrdný luxusný život. Nechodí na žiadne luxusné dovolenky, nenavštevuje prepychové destinácie, nerobí žiadne nákladné výlety. Vlastní osobné motorové vozidlo Audi A6 rok výroby 2013, ktoré zakúpil ojazdené za sumu 39.000 Eur. Druhé motorové vozidlo patrí jeho partnerke. Budovu ambulancie, v ktorej má zároveň aj byt, musel pred 10 rokmi urýchlene postaviť,

nakoľko v krátkom čase musel opustiť priestory, ktoré mal v prenájme. Matka ako jeho bývalá manželka nemala vedomosť o jeho finančných záväzkoch. Tieto veci ju nezaujímali a nezaujímal ju ani ich spoločný život. Mala pochopenie iba preto, keď jej uhrádzal vysokoškolské štúdium, kúpil jej auto, keď jej hradil všetky jej nadpriemerné výdavky. Ďalej poukazoval na svoje záväzky, ako aj na vyporiadanie BSM s matkou maloletej a že predmetný majetok nadobudol postupne za celé obdobie svojej 26-ročnej praxe. Všetky tvrdenia matky o jeho vysokých príjmoch a že podvádza na daniach sú nepravdivé. Plní si každoročne svoje daňové povinnosti, podáva daňové priznanie, ktoré mu spracúva externá profesionálna účtovníčka. Poukázal tiež na to, že maloletej kúpil mobilný telefón, ktorý matka jej zobrala a nedovolila používať. Takisto im zakúpil tablet. Rovnako cena zubného strojčeka nie je v takej cene reálna, ako uvádza matka, a vyjadril sa na pojednávaní, že je ochotný tento strojček zakúpiť. Pokiaľ matka mu vyčíta, že sa nezaujíma o aktivity ich spoločných detí, tak matka mu neposkytuje žiadne informácie o týchto aktivitách, vrátane termínov tréningov, krúžkov. Skutočnosť, že ho obe dcéry akceptujú a majú ho rady, dokonca aj jeho partnerku, bolo možné pozorovať pred pojednávaním dňa 2.4.2019, kde obe deti po určitom váhaní prišli k otcovi a jeho partnerke. Rovnako po odchode z pojednávania v prítomnosti otca, jeho partnerky a partnera matky sa deti bezprostredne hrali a táto pohoda zmizla až príchodom matky. Kým matka v priebehu celého konania neustále súd zavádza, argumentuje skutočnosťami, ktoré nevie preukázať, otec doručenými dôkazmi riadne preukázal svoj postoj k veci, ako aj ním tvrdené skutočnosti. Závety obsiahnuté vo vyjadrení matky len kopírujú nesprávne (nepravdivé) závery matky, ktoré urobila na základe svojej, výrazne skreslenej úvahy a zároveň preukázal, že matka nemá problém s takouto (jej vlastnou pravdou) oboznamovať aj obe maloleté deti. Okrem toho poukazuje na zjavnú nesprávnosť vo výroku súdu, keď tento rozhodol o tom, že zvyšuje výživné na sumu 350 Eur mesačne, pričom 300 Eur je určené na bežné výživné a sumu 100 Eur je určená na tvorbu úspor. V nadväznosti na to je zmätočné aj vypočítanie omeškaného výživného. Zotrval na svojom odvolacom návrhu.

7. Matka v duplike uviedla, že sa pridrižiava plne svojho prvého vyjadrenia a upozorňuje na to, že vyjadrenia otca sú zavádzajúce, klamlivé a ničím nepodložené. Otec sa vo svojom vyjadrení snaží navodiť dojem akejsi obeť. Poukazuje na fakty v súvislosti s majetkom otca, keď bolo jednoznačne preukázané prvoinštančným súdom, že otec je majetný človek a jeho tvrdenia o úvere a veriteľovi sú nedôveryhodné. Rovnako otec nedokázal preukázať súdu, akým spôsobom nadobudol tak rozsiahly majetok, keď na druhej strane tvrdí, že jeho mesačný príjem je iba 1.000 - 1.500 Eur. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

8. Kolízny opatrovník sa k replike otca vyjadril, že zotráva na svojich doterajších vyjadreniach a matka k vyjadreniu kolízneho opatrovníka k odvolaniu otca zotrvala na svojich vyjadreniach.

9. K duplike matky sa vyjadril ešte otec, ktorý by chcel osobitne upozorniť na ďalšie súdne konanie vedené na návrh otca o úpravu styku, kde bol vyhlásený rozsudok dňa 2.4.2019, ktorý napadla odvolaním matka. Skutočnosť, ku ktorým súd dospel v konaní o určenie styku, sú podľa jeho názoru dôležité aj pre posúdenie otázky výživného. Poukázal na to, že aj po vynesení rozsudku o úprave styku, matka výrazne obmedzila kontakt otca s deťmi a náprava v správaní matky nebola zabezpečená ani v súvislosti s intervenciou u kolízneho opatrovníka. Matka svojim správaním porušuje práva otca ako rodiča na kontakt s deťmi, pričom hlavným motívom jej správania sú peniaze. Takýto postoj matky nie je v záujme maloletých detí, a teda súd by mal prihliadnuť aj na tieto okolnosti.

10. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v zmysle § 34 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) v spojení s § 2 ods. 1 CMP po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v rozsahu § 65, § 66 a § 67 CMP a napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

11. Výrok rozsudku je konečným vyjadrením úsudku konajúceho súdu o prejednávanej veci. Predstavuje výsledok komplexnej činnosti, pri ktorej súd posudzuje návrh so zreteľom na skutočný stav zistený dokazovaním a jeho právne posúdenie. Z obsahového hľadiska je výrok rozsudku tou jeho časťou, ktorá ako jediná nadobúda právoplatnosť a po jej nadobudnutí zaväzuje strany sporu, prípadne aj iné subjekty určené zákonom. Výrok rozsudku musí byť určitý, aby ho bolo možné nútene vykonať. Požiadavka materiálnej vykonateľnosti rozsudku zahŕňa okrem iného potrebu jednoznačného vymedzenia práv a povinností, o ktorých sa rozhodlo, vrátane ich rozsahu a lehoty na plnenie. Preto je nevyhnutné, aby výrok bol formulovaný jasne, výstižne a zrozumiteľne. Odôvodnenie rozsudku je tou časťou, v ktorej súd

vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Kým vo výroku rozsudku súd vyslovuje, ako rozhodol, z odôvodnenia musí vyplývať, prečo tak rozhodol.

12. K porušeniu základného práva účastníka konania na spravodlivý proces ohľadom dostatočného a zrozumiteľného (preskúmateľného) odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že nedostatočné odôvodnenie a nepreskúmateľnosť odvolaním napadnutého rozsudku, je nedostatkom zakladajúcim vadu zmätočnosti. Už dávnejšia judikatúra Najvyššieho súdu SR (R 111/1998) ale zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia bola považovaná za vlastnosť (vyjadrujúca stupeň kvality odôvodnenia) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila (len) tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci. Na záse, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá len inú vadu konania zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku. Stanovisko bolo zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016.

13. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu navyše musí byť aj dostatočný podkladom na uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné (pozri rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. US 388/2018).

14. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že konanie je postihnuté vadou zmätočnosti spočívajúcou v nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie takej intenzity, ktorá odôvodňuje aplikáciu (ako výnimky) druhej vety stanoviska R 2/2016. Tento nedostatok spočíva predovšetkým v zjavnej nesprávnosti výroku rozsudku, ktorý je vnútorne rozporný, nevykonateľný a zároveň je v logickom rozpore s odôvodnením rozsudku. Súd prvej inštancie pôvodný rozsudok o výživnom zmenil tak, že zaviazal otca prispievať na výživu maloletej mesačne výživným sumou 350 Eur (pôvodne bolo 250 Eur), ktoré pozostáva z bežného výživného 300 Eur (pôvodne 200 Eur) a výživného na tvorbu úspor vo výške 100 Eur (pôvodne 50 Eur). Tak ako bolo výživné rozpísané na bežné výživné a výživné na tvorbu úspor, bola otcovi stanovená vyživovacia povinnosť celkom 400 Eur (takejto sume zodpovedá aj písomné odôvodnenie rozsudku), avšak vo výroku bola vyživovacia povinnosť stanovená vo výške 350 Eur. Z tohto dôvodu výrok rozsudku je nevykonateľný a odôvodnenie rozsudku je nepreskúmateľné, nakoľko nekorešponduje s výrokom rozsudku.

15. Skutočnosť, že v konaní došlo k procesnej vade, ktorá znemožnila účastníkom konania, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ide o okolnosť, pre ktorú musí odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnuté tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne.

16. Úlohou súdu prvej inštancie v novom konaní bude opätovne vo veci rozhodnúť, zistiť vo veci skutočný stav, na základe ktorého bude vydané nové rozhodnutie, ktorého výrok bude jasný, zrozumiteľný a vykonateľný. Odôvodnenie rozhodnutia bude v súlade s vysloveným výrokom. Pri rozhodovaní sa bude zaoberať zmenami pomerov tak na strane maloletého dieťaťa (vek, doba od poslednej úpravy výživného, záujmy, skutočné náklady na výživu a pod.), ako aj na strane povinných rodičov (príjmy, ostatné vyživovacie povinnosti v tom-ktorom období, zamestnanie, dobrovoľné vzdanie sa zamestnania a pod.). V prípade rozhodovania o výživnom späťne, zmeny pomerov účastníkov vyhodnotí jednotlivo počas celého obdobia, od ktorého dospeje k záveru závažných zmien pomerov u toho-ktorého účastníka (nie len ku dňu rozhodovania), a prihliadne na ne pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti za jednotlivé obdobia. Vyhodnotí všetky dôkazy jednotlivo a aj vo vzájomnej súvislosti.

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

(§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)